

บทที่ ๕

สรุปการวิจัย การอภิปรายผล และขอเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาถึงความสัมพันธ์ของปัจจัยหลักทั่วไป ดังนี้คือ ปัจจัยค่านสถานภาพทางเศรษฐกิจ สังคม และลักษณะทางประชากรของเกษตรกร ปัจจัยค่านความทันสมัยของเกษตรกรกับพฤติกรรมพึงประสังค์ในการชลประทานของเกษตรกรในเขตโครงการพัฒนาเกษตรชลประทานเมืองกลองใหญ่ การวิจัยนี้เป็นการวิจัยสำรวจ ซึ่งผลการวิจัยที่ได้มีคังค์ท่อไปนี้

สรุปผลการวิจัย

ลักษณะทางประชากร เกษตรกรเพศชาย 153 ราย หญิง 95 ราย กลุ่มตัวอย่างประกอบอาชีพหลักท่าน จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาตอนต้น 213 ราย คิดเป็นร้อยละ 85.9 อาชีพรองนอกเหนือจากการท่าน คือ เลี้ยงสัตว์ ทำไร่อ้อย และรับจ้างนอกถูกกลาเทาบลู ก คิดเป็นร้อยละ 36.3, 26.2 และ 23.0 ตามลำดับ เกษตรกรอยู่ในครอบครัวขนาดปานกลางชั้นมีสมาชิก 4-6 คน จำนวน 154 ราย ร้อยละ 61.6 สถานภาพการสมรสของเกษตรกรส่วนใหญ่คือแต่งงานแล้ว 205 ราย คิดเป็นร้อยละ 82.7

การถือครองที่ดิน เกษตรกรมีที่ดินอยู่ในครอบครองตั้งแต่ 2-80 ไร่ โดยมีค่าเฉลี่ย 12.95 และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 13.49 เกษตรกรร้อยละ 85.0 มีที่ดินห้ากินเป็นของตนเอง เกษตรกร 36 ราย หรือร้อยละ 14.51 ไม่มีที่ดินห้ากินเป็นของตนเอง เกษตรกรร้อยละ 38.0 เช่าที่ดินห้ากิน มีเพียงร้อยละ 4.0 เท่านั้นที่ใหญ่ส่วนมาก เช่าที่ดินห้ากการเกษตร ส่วนรับที่ดินที่ห้ากการเกษตรมีเกษตรกร 94 ราย ร้อยละ 37.9 มีที่ดินห้ากน้อยบริเวณทันคลองชลประทาน 78 ราย ร้อยละ 31.4 มีที่ห้ากน้อยบริเวณกลางคลองชลประทาน และเกษตรกร 133 ราย ร้อยละ 53.6 มีที่ห้ากน้อยบริเวณปลายคลองชลประทาน

สถานภาพทางสังคม เกษตรกรร้อยละ 80.2 เป็นสมาชิกกลุ่มปู๊ใช้ น้ำซลประทาน และร้อยละ 16.5 เป็นกรรมการระดับบริหาร ไก่แกะ ประชาชน รองประธาน เลขาธุการ และเหตุปัจจุบัน เป็นตน ที่เหลืออีกประมาณร้อยละ 3.3 ไม่ได้เข้าเป็นสมาชิก เนื่องจากเป็นเกษตรกรที่มาเข้าที่คืนท่ากินในเขตจัด ภูมิที่คืนโครงการชลประทาน

เกษตรกรร้อยละ 17.7 เข้าเป็นสมาชิกธนาคารเพื่อการเกษตรและ สหกรณ์การเกษตร (สกส.) และเกษตรกรร้อยละ 13.3 และ 10.9 เข้าเป็น สมาชิกสหกรณ์ออมทรัพย์และสหกรณ์การเกษตรตามลำดับ

รายได้ของเกษตรกร ร้อยละ 38.6 ของเกษตรกรมีรายได้ภาคเกษตร มากกว่า 10,000 บาท ร้อยละ 86.0 มีรายได้ภาคเกษตรมากกว่า 10,000 บาท เกษตรกรมีค่าลงทุนทำการเกษตรโดยเฉลี่ย 9,982 บาท และเกษตรกร ร้อยละ 80 ใช้ค่าลงทุนเพื่อการเกษตรมากกว่า 10,000 บาท ในส่วนรายได้ สุทธิของเกษตรกร พนวาร้อยละ 52.5 มีรายได้มากกว่า 5,000 บาท นับว่า เกษตรกรมีรายได้ในดุลยภาพเพาะปลูกที่ผ่านมาค่อนข้างดี

แหล่งเงินกู้ ในกรณีที่กองการภูมิปัญมเงิน เกษตรกรร้อยละ 17.7 ถูก ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร และร้อยละ 17.7 เช่นเดียวกันกับ เงินจากพอกา นายทุนในห้องถิน เกษตรกรจำนวน 46 ราย ร้อยละ 18.5 ถูกเงิน จากผู้ที่พึ่ง และการสำรวจพบว่าเกษตรกรร้อยละ 62.9 ระบุว่าคนยังมี หนี้ลินอยู่

เครื่องใช้เครื่องอันวยความสะดวก โทรทัศน์และมอเตอร์ไซค์ เป็น สิ่งอันวยความบันเทิงและความสะดวกที่เกษตรกรมีมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 50.4 และ 76.2 ตามลำดับ ในค้านเครื่องมือเพื่อการเกษตร ร้อยละ 55.6 มีรถไถ เครื่องดูด

หัตถศิริของเกษตรกรท่อระบบชลประทาน เกษตรกรมีระดับความคิดเห็น ท่อระบบชลประทานค่อนข้างสูง ในค้านหัตถศิริที่บุคคล เกษตรกรมร้อยละ 42.3

เห็นด้วยว่าพนักงานส่งน้ำค่อยให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ต่อการใช้น้ำ เกษตรกรร้อยละ 36.7 มีทศนคติเป็นกลางท่อข้อหัวมีการซักแห้งเรื่องการใช้น้ำในระหว่างสามารถกลุ่มผู้ใช้น้ำ ในส่วนของทศนคติต่อระบบชลประทาน เกษตรกรร้อยละ 58.9 ระบุว่าโครงการชลประทานทำให้รายได้และผลผลิตเพิ่มขึ้น ร้อยละ 62.9 ระบุว่า แปลงเพาะปลูกของตนได้รับน้ำเพียงพอต่อการเพาะปลูก ในเรื่องของการมีส่วนร่วมในการคูและบารุงรักษาระบบชลประทาน พนวากเกษตรกรร้อยละ 44.8 เห็นว่าการเป้าอยคูและบารุงคูคลองชลประทานด้วย และเกษตรกรร้อยละ 30.2 แสดงความเห็นด้วยที่ควรเบิกโอกาสให้เกษตรกรมีส่วนร่วมในการคูและบารุงคูคลองชลประทานด้วย และเกษตรกรร้อยละ 44.4 เห็นใจจ่ายค่าน้ำชลประทานในการมีการเรียกเก็บ

การเบิกรับสื่อมวลชนของเกษตรกร พนวากเบิกรับสื่อโทรทัศน์มากที่สุด คือ อัตราความน้อยครั้งค่อนข้างสูง คิดเป็นร้อยละ 57.7 ของเกษตรกรที่เบิกรับสื่อโทรทัศน์ มีเกษตรกร 61 รายเบิกรับสื่อหนังสือพิมพ์ และเกษตรกรที่เบิกรับสื่อหนังสือพิมพ์สูงมีเพียง 11 ราย หรือร้อยละ 18.1 ของผู้เบิกรับสื่อหนังสือพิมพ์ เกษตรกรเบิกรับสื่อวิทยุ 152 ราย โดยมีเกษตรกรที่เบิกรับสื่อวิทยุสูง ร้อยละ 13.1 และเกษตรกรร้อยละ 46.7 และ 40.2 เบิกรับสื่อวิทยุปานกลาง และคำถานลักษณะ

การเบิกรับสื่อบุคคลของเกษตรกรในเรื่องการเกษตรและชลประทาน พนวาก เกษตรกรเบิกรับสื่อจากเพื่อนเกษตรกรค่อนข้างมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 3.996) และรองลงมาคือประชาชนกลุ่มผู้ใช้น้ำ (ค่าเฉลี่ย 3.609) และสื่อบุคคลจากหน่วยราชการที่เกษตรกรเบิกรับมากที่สุดคือ พนักงานส่งน้ำ (ค่าเฉลี่ย 3.21) เกษตรกรเบิกรับสื่อจากเชลล์แมนผู้ขายผลิตภัณฑ์ยาเพื่อการเกษตรน้อยที่สุด (ค่าเฉลี่ย 1.17)

การเบิกรับสื่อเฉพาะกิจ เกษตรกรเบิกรับสื่อเฉพาะกิจปานกลางค่อนข้างที่กำลังคือ มีเกษตรกรเพียงร้อยละ 6.5 ที่เข้ารับการอบรมชลประทานน้อยครั้ง (ค่าเฉลี่ย 2.51) มีเกษตรกรเข้ารับการอบรมการเกษตรน้อยครั้งร้อยละ 6.5 เท่านั้น เกษตรกรเพียงส่วนน้อยที่เคยเดินทางไปคูแปลงสาขิก (ค่าเฉลี่ย 1.35) และเกษตรกรร้อยละ 9.7 เกษตรกรเบิกรับสื่อจากหน่วยส่งเสริมเกษตรสื่อที่เป็นบางครั้ง (ค่าเฉลี่ย 1.56)

ความน่าเชื่อถือของแหล่งสาร ในด้านการเกษตร เกษตรกรให้ความเชื่อใจenhanceที่กรณัส่งเสริมการเกษตรมาที่สูงคือร้อยละ 31.0 รองลงมาคือทัวเรียง (30.6) ในส่วนของการชลประทาน เกษตรกรเชื่อถือพนักงานสั่งนำมากที่สูตร้อยละ 78.0 และร้อยละ 8.0 เชื่อถือทัวเรียงในเรื่องนี้

ปัจจัยความทันสมัยของเกษตรกร เกษตรกรร้อยละ 56.9 และ 25.8 มีความมุ่งหวังในการงานอาชีพสูงและสูงมากตามลำดับ เกษตรกรมีความรู้สึกอย่างลงของใหม่ในเรื่องนวัตกรรมทางการเกษตรในระดับปานกลางค่อนข้างสูง โดยเกษตรกรร้อยละ 21.8 และ 42.7 มีความต้องการทดลองปลูกพืชอย่างอื่นที่ไม่ใช่ข้าวและเคยศึกษาลิ่งประดิษฐ์นวัตกรรมทางการเกษตรตามลำดับ โดยสรุปเกษตรกร มีความทันสมัยปานกลางถึงค่อนข้างสูง (ค่าเฉลี่ยทั้งหมด 2.28-3.89)

การชลประทาน เกษตรกรรับน้ำชลประทานตั้งแต่ 2-13 ปี ร้อยละ 25.8 รับมาแล้วมากกว่า 10 ปี ร้อยละ 25.4 รับมาแล้ว 1-3 ปี และเกษตรกร ส่วนใหญ่ร้อยละ 29.0 รับน้ำชลประทานระหว่าง 4-6 ปี

พฤติกรรมการใช้น้ำชลประทาน เกษตรกรร้อยละ 50 ค่อยๆแลเปิด-ปิดบานสั่งนำตามตารางเวลาที่กำหนดให้เป็นประจำ ร้อยละ 46.8 ค่อยๆแลเปิด-ปิดบานสั่งนำตามกำหนดเวลาเป็นบางครั้ง และร้อยละ 3.2 ไม่เคยคิดการเปิด-ปิดบานสั่งนำตามกำหนดเวลาเลย เกษตรกรร้อยละ 87.5 จ่ายเงินค่าน้ำรุ่งรักษาคุ้มสั่งนำชลประทานเป็นประจำ ในกรณีที่มีการเรียกเก็บโดยกลุ่มผู้ใช้น้ำ และเกษตรกร ร้อยละ 92.3 ห้ามความสะอาดคุ้มสั่งนำและคุณภาพน้ำในแปลงของทัวเร่องเป็นประจำ มีเกษตรกรร้อยละ 41.5 เคยเปิดน้ำเข้าแปลงนาคนเองในตอนที่ยังไม่ถึงวิชช่องคนเองเป็นบางครั้ง เกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 56 เข้ารวมประชุมกลุ่มผู้ใช้น้ำเป็นประจำ และเกษตรกรบางส่วนร้อยละ 32.7 มีความต้องการเพื่อนเกษตรกรในเรื่องการใช้น้ำชลประทานเป็นบางครั้ง เกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 67.3 ไม่เคยแจ้งเจ้าหน้าที่ชลประทานเมื่อเห็นว่ามีอาการชลประทานเสียหาย เกษตรกรร้อยละ 47.2 และ 44.0 รับ-ส่งข่าวสารการชลประทานเป็นบางครั้งและเป็นประจำตามลำดับ

เกษตรกรร้อยละ 10.5 อัตราส่วนน้ำเพื่อเพิ่มระดับน้ำให้ไหลเข้า
แปลงทุกแห่งเป็นประจำ และร้อยละ 35.1 ทำเช่นที่ว่านี้เป็นบางครั้ง โดยสรุป
เกษตรกรมีพุทธิกรรมพึงประสงค์ตามรายชื่อต่อไปนี้ ทั้งหมดอนุญาติทำนั้นถึงสูง
(ค่าเฉลี่ย 1.46-2.99)

การทดสอบสมมุติฐาน

สมมุติฐาน 1 สสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมและประชากร มีความสัมพันธ์
กับพุทธิกรรมพึงประสงค์ด้านการชลประทาน โดยเพศ การศึกษา และการเป็น^ร
สมาชิกกลุ่มผู้ใช้น้ำ มีค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มในเรื่องพุทธิกรรมพึงประสงค์ด้านการ
ชลประทานแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และการถือครองที่ดินมีความ
สัมพันธ์กับพุทธิกรรมพึงประสงค์ด้านการชลประทานของเกษตรกร ส่วนอายุและรายได้
ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญของค่าเฉลี่ยพุทธิกรรมพึงประสงค์ด้านการใช้น้ำ
ชลประทานของเกษตรกร

สมมุติฐาน 2 การเบิกรับสื่อบุคคล มีความสัมพันธ์กับพุทธิกรรมพึงประสงค์
ด้านการชลประทานที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยมีค่าสหสัมพันธ์ .3375
ซึ่งนับว่าค่อนข้างที่ และการเบิกรับสื่อจากพนักงานส่งน้ำมีความสัมพันธ์กับพุทธิกรรม
รวมพึงประสงค์ด้านการชลประทานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยมีค่า^ร
สหสัมพันธ์ .3046 ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ในระดับที่ เช่นเดียวกัน การเบิกรับสื่อ^ร
เนพะกิจของเกษตรกรในเรื่องการชลประทานมีความสัมพันธ์กับพุทธิกรรมพึงประสงค์
ด้านการชลประทานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสหสัมพันธ์ .1433
ซึ่งนับว่าที่ และการอบรมชลประทานมีความสัมพันธ์กับพุทธิกรรมพึงประสงค์ด้านการ
ชลประทานของเกษตรกรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสหสัมพันธ์
.1686 ซึ่งนับว่าที่ เช่นกัน นอกจากนี้ยังพบว่าการเบิกรับสื่อจากหน่วยส่งเสริม
เคลื่อนที่ของกรมชลประทานไม่มีความสัมพันธ์กับพุทธิกรรมพึงประสงค์ด้านการชลประทาน
ของเกษตรกร

สมมุติฐาน 3 ทัศนคติของเกษตรกรที่มีต่อระบบชลประทาน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมพึงประสงค์ด้านการชลประทานที่ระดับนัยสำคัญ .001 โดยมีค่าสัมพันธ์ .3087 ซึ่งอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ และปัจจัยความทันสมัยของเกษตรกร มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมพึงประสงค์ด้านการชลประทานอย่างมีนัยสำคัญที่ .001 โดยมีค่า .2548 ซึ่งอยู่ในระดับต่ำ

สมมุติฐาน 4 ปัจจัยความทันสมัยของเกษตรกร ทัศนคติของเกษตรกร ที่มีต่อระบบชลประทาน และการเบิกรับสื่อบุคคลของเกษตรกรในเรื่องการเกษตร และชลประทานสามารถถ่วงกันอขินายความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมพึงประสงค์ด้านการชลประทานได้ โดยที่การเบิกรับสื่อบุคคลมีประสิทธิภาพในการพยากรณ์ พฤติกรรมพึงประสงค์ด้านการชลประทานได้สูงสุดเมื่อเทียบกับอีก 2 ตัวแปรที่เหลือ ก่อให้เกิด การเบิกรับสื่อบุคคลมีประสิทธิภาพในการอขินายความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมพึงประสงค์ด้านการชลประทานได้ร้อยละ 11.4 และทัศนคติของเกษตรกร ที่มีต่องานชลประทาน และปัจจัยความทันสมัยของเกษตรกรสามารถอขินายได้ร้อยละ 5.8 และ 1.6 ตามลำดับ จึงสรุปได้ว่าตัวแปรอิสระหั้ง 3 สามารถถ่วงกันอขินายความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมพึงประสงค์ด้านการชลประทานได้ร้อยละ 18.8 ซึ่งนับว่าไม่สูงมากนัก

การอภิปรายผล

จากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร และการทดสอบสมมุติฐานได้พบข้อสังเกตที่ควรอภิปรายไว้ดังนี้

ก. กลุ่มผู้ใช้น้ำ

กลุ่มผู้ใช้น้ำเป็นองค์กรชุมชนที่เกษตรกรในเขตโครงการชลประทานเข้าเป็นสมาชิกมากที่สุด ตามพระราชบัญญัติการจัดครุฑ์ที่ดินเพื่อการเกษตร เกษตรกรยังมีที่ท่ากินอยู่ในเขตโครงการชลประทานจะทองเข้าเป็นสมาชิกกลุ่มผู้ใช้น้ำ องค์กรผู้ใช้น้ำจึง

เป็นองค์กรที่นิฐานที่คาดว่าจะมีผลต่อพฤติกรรมการใช้ชีวิตร่วมกับเกษตรกร อย่างไร ก็ตาม การเข้าเป็นสมาชิกของเกษตรกรส่วนใหญ่จะเป็นไปตามกฎเกณฑ์ ซึ่งตามที่โรเจอร์ (Rogers, 1983) กล่าวไว้ว่าการยอมรับนวัตกรรมโดยการใช้อ่านอาจจะมีความคงทนอยู่ และอาจเปลี่ยนแปลงได้ยากกว่าการยอมรับนวัตกรรมโดยความสมัครใจ และการจัดตั้งกลุ่มผู้ใช้น้ำในบางครั้งไม่สอดคล้องกับระยะเวลาการลืมสูญโครงการก่อสร้าง และการเริ่มนั่งชลประทาน ในบางครั้งองค์กรกลุ่มผู้ใช้น้ำจึงยังไม่เข้มแข็งพอ ยังไปกว่านั้น การคัดเลือกประธานกลุ่มผู้ใช้น้ำตั้งอยู่บนพื้นฐานที่ว่าผู้เป็นประธานกลุ่มจะต้องไม่เป็นผู้ที่เป็นผู้มีอำนาจทางการปกครองภายในชุมชน เช่นผู้ใหญ่บ้าน เพื่อป้องกันปัญหาการใช้อิทธิพลไปในทางไม่ชอบ แต่ปัญหาที่พบก็คือ การขาดอำนาจของประธาน ทำให้ประธานกลุ่มไม่สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพในการควบคุมเกษตรกรผู้ลงทะเบียนกฎเกณฑ์ โดยสรุปแล้ว แม้ว่ากลุ่มผู้ใช้น้ำจะมีความสำคัญต่อการใช้น้ำชลประทานของเกษตรกร แต่ยังมีข้อจำกัดคือ อื่น เช่น การมีอำนาจที่ทำให้ปฏิบัติงานได้ไม่เต็มที่

การถือครองที่คิน

จากการที่พบว่าเกษตรกรผู้มีที่คินทำกิน ตั้งแต่ 11-20 ไร่ และเกษตรกรผู้มีที่คินทำกินตั้งแต่ 31 ไร่ขึ้นไปมีพฤติกรรมที่มีประสิทธิภาพในการชลประทานค่อนข้าง เกษตรกรที่ไม่มีที่คินเป็นของตนเอง แสดงให้เห็นว่าเกษตรกรผู้ไม่มีที่คินเป็นของตนเอง มีพฤติกรรมที่มีประสิทธิภาพในการชลประทานมาก ซึ่งปรากฏการณ์เช่นนี้สอดคล้องกับแนวความคิดของ Rogers (1971) ที่ว่าผู้ที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมที่ค่อนข้างบุคคลอื่นในสังคมเดียวกัน จะยอมรับนวัตกรรมได้ดีกว่าผู้มีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมที่ค่อนข้าง

การเป็นสมาชิกองค์กรในชุมชน

การที่เกษตรกรร้อยละ 80.2 เป็นสมาชิกกลุ่มผู้ใช้น้ำ ร้อยละ 17.7 เป็นสมาชิกธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ร้อยละ 13.3 และร้อยละ 10.9 เป็นสมาชิกสหกรณ์ออมทรัพย์ และสหกรณ์การเกษตรตามลำดับนั้นแสดงให้เห็นว่าองค์กรเหล่านี้เป็นองค์กรที่ให้ผลประโยชน์โดยตรงแก่เกษตรกรในเรื่องการ

ชลประทาน การเกษตรและการไคลินเชื่อเพื่อการเกษตร ซึ่งนับเป็นประโยชน์ที่เห็นได้ชัดของเกษตรกร กล่าวคือองค์กรเหล่านี้มีความได้เปรียบเชิงเทียบ (Relative Advantage) และความสามารถสังเกตผลได้ (Observability) อย่างชัดเจน ตามทฤษฎีการยอมรับนวัตกรรมของ Rogers และ Shoemaker (1971)

รายได้ของเกษตรกร

เป็นที่น่าสังเกตว่ารายได้ของเกษตรกรไม่มีความสัมพันธ์กับพุทธิกรรมพึงประสงค์ด้านการชลประทาน ซึ่งนับว่าไม่สอดคล้องกับแนวความคิดของ Rogers (1983) ที่ว่าผู้มีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมสูงจะมีอัตราการยอมรับนวัตกรรมสูงกว่า ผู้มีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมต่ำ อย่างไรก็ตาม การศึกษาครั้งนี้ศึกษาเฉพาะเกษตรกรซึ่งส่วนใหญ่แล้วเป็นผู้มีรายได้ต่ำ และกรณีของพุทธิกรรมพึงประสงค์ด้านการชลประทานอาจแตกต่างไปจากนวัตกรรมอื่น ๆ

โดยสรุปแล้ว จึงพบว่า ลักษณะทางประชากร สถานภาพทางเศรษฐกิจ และสังคม อันได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา และการเป็นสมาชิกกลุ่มผู้ใช้น้ำของเกษตรกรมีความสัมพันธ์กับพุทธิกรรมพึงประสงค์ด้านการชลประทาน

ทศนคติของเกษตรกรที่มีต่อระบบชลประทาน

ผลการวิจัยว่าทศนคติของเกษตรกรมีความสัมพันธ์กับพุทธิกรรมพึงประสงค์ด้านการชลประทานของเกษตรกร การที่เกษตรกรส่วนใหญ่เห็นว่าพนักงานส่งน้ำค่อยให้ความรู้และข้อแนะนำที่เป็นประโยชน์ในการใช้น้ำชลประทานและการที่เกษตรกรเปิดรับสื่อจากพนักงานส่งน้ำมีความสัมพันธ์กับทศนคติของเกษตรกร ครอบคลุมชลประทานเป็นสิ่งมุ่งชี้ว่า พนักงานส่งน้ำซึ่งนับเป็นบุคลากรของกรมชลประทานที่ใกล้ชิดกับเกษตรกรมากที่สุด น่าจะมีศักยภาพในการปรับปรุงพุทธิกรรมการใช้น้ำของเกษตรกรให้ดีขึ้นได้อีกประเด็นหนึ่ง ในด้านทศนคติของเกษตรกรคือ การมีส่วนร่วมในการคูและบำรุงรักษาระบบชลประทานของเกษตรกร เท่าที่พนักงานสำรวจ เกษตรกรอยละ 30.2% เห็นว่าการคูและรากษาคูคลองชลประทานเป็นเรื่องของทางราชการเท่านั้น และรอยละ 33.5% เห็นว่าเกษตรกรควรมีส่วนร่วมในการคูและบำรุงรักษาด้วย การที่เกษตรกร

เข้ามามีส่วนร่วมในการบำรุงรักษาระบบประทานเนพาะอย่างยิ่ง ในระดับแปลง เพาะปลูกจะช่วยให้เกษตรกรมีความรู้สึกเป็นเจ้าของโครงการทั้งเช่นกัน มิใช่ เป็นแค่เพียงผู้รับประโยชน์เท่านั้น

การเบิกรับสื่อของเกษตรกร

การเบิกรับสื่อมวลชนของเกษตรกรไม่มีความล้มเหลวทั้งหมดที่กระบวนการพัฒนาสังคมคุณภาพในประเทศไทย แต่การเบิกรับสื่อบุคคลมีความล้มเหลวทั้งหมดที่กระบวนการพัฒนาสังคมคุณภาพในประเทศไทย ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ Bettinghaus (1978) ที่ว่าสื่อมวลชนเป็นเพียงตัวเสริมความเชื่อและทัศนคติที่มีอยู่เดิมให้ฟังแล้วมากกว่าที่จะเปลี่ยนแปลงทัศนคติโดยลื้นเชิง กิจกรรมท่อง ๆ ที่เกิดขึ้นระหว่างบุษยานเป็นผลจาก การติดต่อสื่อสารระหว่างบุคคลแบบ面對面 หรือหน้ากันหันลื้น

นอกจากนี้ยังพบว่า การเบิกรับสื่อบุคคลจาก ประธานาธิบดีชูน้ำ เพื่อน เกษตรกร และพนักงานส่งน้ำมีความล้มเหลวทั้งหมดที่กระบวนการพัฒนาสังคมคุณภาพในประเทศไทย ซึ่งบุคคลเหล่านี้เป็นผู้มีประสบการณ์ร่วมกับกลุ่มศิษย์เกษตรกร และเป็นผู้ที่มีความรู้ ความชำนาญในเรื่องการเกษตรและการชลประทานซึ่งเป็นไปตามแนวความคิด เรื่อง กรอบแห่งประสบการณ์ (Frame of Reference) และความน่าเชื่อถือของ ผู้ส่งสารที่ว่าผู้ที่มีความเชื่อ ทัศนคติ แนวความคิดคล้ายคลึงกัน จะมีแนวโน้มที่จะ สื่อสารความเชื่อใจ และมีความเชื่อถือกันและกันมากกว่าผู้ที่ไม่เคยมีประสบการณ์ ร่วมกันมาก่อน

การเบิกรับสื่อเนพาะกิจของเกษตรกรมีความล้มเหลวทั้งหมดที่กระบวนการพัฒนาสังคมคุณภาพในประเทศไทยในระดับทั่วไป ซึ่งสอดคล้องกับที่ Schramm กล่าวไว้ว่า การโน้มน้าวใจโดยการ面對面 (Face-to-Face) จะมีประสิทธิภาพมาก กว่าการโน้มน้าวใจด้วยสื่อเนพาะกิจ และในการวิจัยครั้งนี้ ยังพบอีกว่าการเบิกรับสื่อจากหน่วยส่งเสริมท่อเนื่องเคลื่อนที่ของกรมชลประทานไม่มีความล้มเหลวทั้งหมดที่กระบวนการพัฒนาสังคมคุณภาพในประเทศไทย ที่เป็นเช่นนี้ เพราะว่าสื่อรัฐนี้มี ความถี่ในการเผยแพร่น้อย และการเผยแพร่เป็นการให้ความรู้มากกว่าที่จะมุ่งเปลี่ยนแปลงทัศนคติ

การที่การอบรมชลประทานมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมพึงประสงค์ค้านการชลประทานในระดับค่าน้ำอาจเป็นเพราะการอบรมเป็นไปทางค้านวิชาการมากกว่าการแนะนำให้ปฏิบัติ ในขณะที่สื่อบุคคลจากพนักงานส่งน้ำจะเน้นเรื่องวิธีปฏิบัติในแปลงเพาะปลูกซึ่งสามารถนำไปใช้ได้กว่า

ความเชื่อถือต่อแหล่งสาร

ในค้านการเกษตร เกษตรกรมีความเชื่อถือเจ้าหน้าที่ส่งเสริมเป็นจำนวนร้อยละ 31.0 ของเกษตรกรทั้งหมด ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของสถาบันวิจัยเพื่อพัฒนาแห่งประเทศไทย (TDRI) ที่พบว่าเกษตรกรเปิดรับสื่อจากเจ้าหน้าที่ส่งเสริมค้านการเกษตรเป็นจำนวนร้อยละ 64.3 ของผู้ตอบคำถาม โดยที่สื่อจากเจ้าหน้าที่ส่งเสริมเป็นสื่อที่เกษตรกรให้ความสนใจเป็นอันดับ 2 รองจากโทรทัศน์

ในค้านการชลประทาน เกษตรกรเชื่อถือบุคคลจากพนักงานส่งน้ำมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 78.0 ของเกษตรกรทั้งหมด

เป็นที่น่าสังเกตว่า เกษตรกรให้ความเชื่อถือต่อสื่อบุคคลมากกว่าสื่อมวลชน ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ เนิน วนคงรอต (2527) ที่เกษตรกรส่วนใหญ่เห็นว่า สื่อบุคคลป้องกันช่วยเหลือได้ กรณีขาดแคลน้ำให้รับความเสียหายจากหมูนา กล่าวคือ การเบิกรับสื่อบุคคลสามารถนำไปปฏิบัติได้อย่างไร้ผล

ปัจจัยความทันสมัยของเกษตรกร

การที่พบว่าปัจจัยความทันสมัยของเกษตรกรมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมพึงประสงค์ค้านการชลประทานของเกษตรกร แม้ว่าจะมีความสัมพันธ์กันในระดับค่ากิจกรรม ก็ยังเป็นสิ่งที่ควรคำนึงในการเผยแพร่ส่งเสริมพฤติกรรมพึงประสงค์ค้านการชลประทาน แต่ปัจจัยค่านความทันสมัยของเกษตรกร เป็นปัจจัยเฉพาะตัว กล่าวคือ เป็นปัจจัยที่เกษตรกรไม่ทราบเอง การที่จะทำให้เกษตรกรมีความทันสมัยเพิ่มขึ้น เพื่อเพิ่มพฤติกรรมพึงประสงค์ค้านการชลประทานนั้นจึงต้องคำนึงถึงพื้นฐานที่เกษตรกร มีอยู่แล้ว (Rogers, 1963)

พฤติกรรมพึงประสงค์ค้านการชลประทาน

เป็นที่น่าสังเกตว่า เกษตรกรส่วนใหญ่จะจ่ายเงินค่าห้ามความสะอາด และซ้อมแคมรับชลประทานทุกครั้งที่มีการเรียกเก็บและห้ามความสะอากลับสูงน้ำและระบายน้ำในพื้นที่เพาะปลูกของตนเอง ทั้งนี้เนื่องจากการทำเช่นนี้มีผลเชิงเทียบ (Relative Advantage) อย่างเห็นได้ชัดของการเพาะปลูกของเกษตรกรเอง

และจากการที่พบว่าเกษตรกรร้อยละ 32.7 มีความชัดແยังในเรื่องการใช้น้ำกับเกษตรกรแปลงติดกัน และเกษตรกรร้อยละ 46.8 ละเลยกิจกรรม-เบิกบานสูงน้ำตามกำหนดรอบเวล เป็นนางครั้ง นอกจากนี้การที่เกษตรกรร้อยละ 39.5 ไม่สามารถปฏิบัติความคิดแนะนำของพนักงานสูงน้ำในเรื่องการชลประทานได้นั้น แสดงให้เห็นถึงการกระทำระหว่างกันของปัจจัยต่าง ๆ ตามทฤษฎีการกระทำทางสังคม (Theory of Social Action) ปัจจัยคั้งกล่าวไว้แก่ ปัจจัยคงคลุม ปัจจัยผลักดัน และปัจจัยอ่อนนวย ปัจจัยเหล่านี้จะสามารถอธิบายพฤติกรรมการใช้น้ำชลประทานของเกษตรกรได้

ผลจากการวิจัยแสดงให้เห็นว่า การเบิกรับสื่อบุคคลชี้งประกอบด้วยประชาชนกลุ่มผู้ใช้น้ำ เพื่อเกษตรกร เจ้าหน้าที่ส่งเสริม พนักงานสูงน้ำ สามารถอธิบายความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมพึงประสงค์ค้านการชลประทานให้สูงสุดเมื่อเทียบกับ 2 คัวแปรที่เหลือคือ ทัศนคติของเกษตรกรที่มีต่อระบบชลประทาน และปัจจัยความทันสมัยของเกษตรกร แม้ว่าการเบิกรับสื่อบุคคลจะสามารถอธิบายความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมพึงประสงค์ค้านการชลประทานให้ในระดับต่ำก็ตาม แต่ก็มีแนวโน้มว่าการใช้สื่อบุคคลน่าจะมีศักยภาพในการเพิ่มประสิทธิภาพในการส่งเสริมพฤติกรรมการใช้น้ำของเกษตรกรได้

เท่าที่ผู้วิจัยได้ศึกษามาทั้งหมด มีข้อเสนอแนะในการวางแผนเผยแพร่ส่งเสริมพฤติกรรมพึงประสงค์ค้านการชลประทาน และข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยท่อไปดังนี้

ชื่อเสนอแนะในการวางแผนเผยแพร่สิ่งเสริมพัฒกิจกรรมพึ่งประสงค์ค้านการชลประทาน

1. กลุ่มผู้ใช้น้ำนี้จะเป็นกลไกที่สำคัญในการส่งเสริมพัฒกิจกรรมพึ่งประสงค์ค้านการชลประทาน เพราะเป็นองค์กรที่มีอยู่พร้อมแล้วในชุมชน และจากการวิจัยพบว่า การเป็นสมาชิกกลุ่มผู้ใช้น้ำมีความสัมพันธ์กับพัฒกิจกรรมพึ่งประสงค์ค้านการชลประทานอย่างไร้ความมีประเด็นที่ควรพิจารณาประกอบกันดีอีก ความร่วมมือกันในหมู่เกษตรกร เพราะเท่าที่พบจากการวิจัย เกษตรกรรายละ 32.7 มีความต้องการที่มีแปลงทำกินติดต่อกันในเรื่องการใช้น้ำชลประทานเป็นบางครั้ง จึงน่าที่จะมีการเน้นถึงการใช้ประโยชน์ร่วมกันของระบบชลประทานให้เกษตรกรได้เข้าใจ การส่งเสริมทัศนคติเช่นนี้ สืบบุคคลท่อง ๆ เช่น ประธานกลุ่มผู้ใช้น้ำ พนักงานส่งน้ำ และเกษตรกรค้ายกันเองควรจะมีส่วนช่วยให้เกษตรกรมีพัฒกิจกรรมพึ่งประสงค์ค้านการชลประทานสูงขึ้น

2. พนักงานส่งน้ำซึ่งเป็นบุคลากรของกรมชลประทานที่มีความใกล้ชิดกับเกษตรกรมากที่สุด น่าจะเป็นผู้ที่ทำงานเผยแพร่เนมานะสัมที่สุด เพราะจากการวิจัยพบว่าเกษตรรรส่วนใหญ่ให้ความเชื่อถือพนักงานส่งน้ำในเรื่องการใช้น้ำชลประทานเป็นอย่างมากที่พนักงานส่งน้ำที่จะคุ้ยและให้คำแนะนำ ทำให้พนักงานส่งน้ำหันหน้าที่คุ้ยและพื้นที่ส่งน้ำมากกว่าที่จะคุ้ยและให้คำแนะนำ (กรมชลประทาน, 2530) แต่การใช้ประโยชน์จากทรัพยากรบุคคลที่มีอยู่ในไช้สูงสุด อาจทำได้โดยการฝึกอบรมเพิ่มความสามารถในการเผยแพร่ให้กับพนักงานส่งน้ำ และพนักงานส่งน้ำควรพัฒนาการท่องงานของประชาชนกลุ่มผู้ใช้น้ำซึ่งเป็นเกษตรกรให้มีส่วนร่วมในการส่งน้ำและนำรุ่งรักษากองการชลประทาน

3. เท่าที่พบว่าการเปิดรับสื่อจากสื่อเเพะกิจมีความสัมพันธ์กับพัฒกิจกรรมพึ่งประสงค์ค้านการชลประทานในระดับต้นนี้ น่าจะมีการเสริมประสิทธิภาพของสื่อประเภทนี้โดยการจัดให้มีการเผยแพร่กับสื่ออื่น ๆ ในลักษณะ Media Forum เช่น การใช้สื่อบุคคลร่วมกับสื่อเเพะกิจ ซึ่งสื่อทั้งสองจะเสริมบทบาทซึ่งกันและกัน ในรูปแบบที่สื่อเเพะกิจจะมีประสิทธิภาพในการให้ข้อมูลและสื่อบุคคลจะมีผลของการเปลี่ยนแปลงทัศนคติของเกษตรกร

4. ควรส่งเสริมเผยแพร่ทัศนคติที่ขาวเกษตรกรเป็นผู้มีส่วนร่วมเป็นเจ้าของโครงการชลประทานค้ายกัน นิใช้เพียงแค่เป็นผู้รับประโยชน์เท่านั้น เท่าที่พบจาก

การวิจัย เกษตรกรร้อยละ 33.5 เห็นว่าการคุ้มครองชลประทานเป็นเรื่องของทางราชการ เกษตรกรไม่ควรเข้าไปบุ่งเกี่ยว ในขณะที่เกษตรกรร้อยละ 30.2 มีความเห็นในทางตรงกันข้าม และเกษตรกรร้อยละ 27.0 แสดงความไม่แน่ใจในเรื่องนี้ จะเห็นได้ว่าเกษตรกรจำนวนมากยังไม่ทราบถึงความมีส่วนร่วมในโครงการชลประทานเป็นสิ่งที่เกษตรกรพึงมี สืบบุคคลน่าจะมีบทบาทในการสร้างหัตถศิลป์เช่นที่ว่าโดยผ่านพนักงานส่งน้ำ หรือประธานกลุ่มผู้ใช้น้ำ การที่เกษตรกรทราบถึงความมีส่วนร่วมเป็นเจ้าของโครงการชลประทานคุณน่าจะส่งเสริมให้เกษตรกรมีพฤติกรรมพึงประสงค์ด้านการชลประทานสูงขึ้นได้

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ความมีการวิจัยในเรื่องบทบาทการทำงานเผยแพร่องพนักงานส่งน้ำและคุณสมบัติของพนักงานส่งน้ำ ตลอดจนถึงความสัมพันธ์ระหว่างพนักงานส่งน้ำกับเกษตรกร เพื่อช่วยให้วางแผนการทำงานเผยแพร่ให้อย่างเหมาะสม
2. ความมีการวิจัยเรื่องเกี่ยวกับกลุ่มผู้ใช้น้ำ ในเรื่องการก่อตั้ง บทบาทการมีส่วนร่วม ปัจจัยชูใจ สนับสนุน กลไกอ่อนนаж การบังคับ และการสมัครใจของเกษตรกรในกลุ่มผู้ใช้น้ำ เพื่อพัฒนาศักยภาพกลุ่มผู้ใช้น้ำให้ดียิ่งขึ้น
3. ความมีการวิจัยเปรียบเทียบประสิทธิภาพของสื่อต่าง ๆ เน看法อย่างยิ่ง ประสิทธิภาพของสื่อเฉพาะกิจในการเปลี่ยนแปลงหัตถศิลป์ของเกษตรกร เพื่อทราบประสิทธิภาพและศักยภาพของสื่อแท้ละประเภท และใช้สื่อให้อย่างเหมาะสม
4. ความมีการวิจัยในเรื่องบทบาทการมีส่วนร่วมของเกษตรกรในโครงการชลประทานที่มีผลต่อพฤติกรรมการใช้น้ำของเกษตรกร เพื่อศึกษาว่าเขามีส่วนร่วมในการคุ้มครองชลประทานจะมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมพึงประสงค์ด้านการชลประทานหรือไม่ในระดับใด